



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Рж к 4/2021
25.6.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Бојана Пауновић у поступку заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби пуномоћника оштећених АА и ББ, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4к.бр.2/21 од 20.04.2021. године, дана 25.06.2021. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба пуномоћника предлагача АА и ББ, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић и **ПОТВРЂУЈЕ СЕ** решење Вишег суда у Београду Р4к.бр.2/21 од 20.04.2021. године

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4к.бр.2/21 од 20.04.2021. године одбијен је приговор ради убрзавања поступка у кривичном предмету К.бр. 332/16 поднет од стране адвоката Зоре Добричанин Никодиновић која заступа АА и ББ као неоснован.

Против наведеног решења благовремену жалбу је изјавио пуномоћник предлагача АА и ББ, адвокат Зора Добричанин Никодиновић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду након што размотри списе усвоји жалбу, преиначи ожалбено решење, усвоји приговор ради убрзања поступка до 05.03.2021. године и утврди повреду права оштећених АА и ББ, рођене .., на суђење у разумном року, те наложи судији процесне радње које делотворно убрзавају поступак.

Апелациони суд у Београду је одлучујући на основу одредбе члана 16 и 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, примењујући мерила за оцену трајања суђења у разумном року прописаних одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року нашао:

-жалба је неоснована.

Приликом доношења одлуке овај суд је спровео испитни поступак, размотрио је списе, па је затим ценио критеријуме за оцену дужине трајања поступка који су предвиђени одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, који се, између осталог, односе на сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање државних органа, понашање странака током поступка, значај предмета суђења или истраге по странку, а којим критеријумима се руководио и првостепени суд када је одбио као неоснован приговор пуномоћника подносиоца АА и ББ, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић, за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Београду К.бр. 332/16.

Када је реч о првом од наведених критеријума (сложеност предмета) Апелациони суд у Београду је става да је у конкретном случају реч о сложеном предмету јер се у њему поступак води против окривљеног ВВ због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 КЗ-а, за које је запређена казна затвора од 2 (две) до 12 (дванаест) година, а као последица ког догађаја је наступила смрт оштећеног ГГ. Дакле у конкретном случају се окривљени терети због извршења тешког кривичног дела за које је запређена вишегодишња казна затвора.

Критеријум који се односи на понашање надлежних органа, у овом случају тужилаштва и суда, с обзиром на временски период који је протекао до доношења ожалбеног решења, Апелациони суд у Београду је анализирао према стању у списима, па је закључио да је жалбени навод о томе да је кривични поступак могао бити окончан раније да је суд примењивао мере предвиђене одредбом члана 188 ЗКП-а, како би обезбедио присуство окривљеног, оцењен као неоснован.

Наиме, из доказа у списима произлази да су у конкретном случају главни претреси били заказани за 13.11.2017. године, 13.03.2018. године, 04.12.2018. године, 06.02.2019. године, 11.04.2019. године, 14.06.2019. године, 24.09.2019. године, 25.11.2019. године, 20.02.2020. године, 16.04.2020. године, 21.12.2020. године, 24.02.2021. године, 29.03.2021. године, 17.05.2021. године, те 04.10.2021. године. Дакле, првостепени суд је заказивао претресе континуирано и у оптималним роковима, из чега следи да је поступање суда било благовремено и ажурно, а навод жалбе пуномоћника подносиоца предлога о томе да је суд пропустио да примени мере за обезбеђење присуства окривљеног које су прописане одредбом члана 188 ЗКП-а нису могле имати утицаја на другачију одлуку суда у овој кривично правној ствари. Наиме мере за обезбеђење присуства окривљеног се примењују када за то постоје законом прописани услови и онда када се иста сврха не може остварити изрицањем неке друге блаже мере, а како је за одлагање главног претреса на које окривљени или његов бранилац нису, иако уредно позвани, приступили суду, је суду увек био презентован доказ о оправданој спречености као на пример медицинска документација, фотокопија карте за браниоца којом је доказао свој службени пут, професионална ангажованост окривљеног у иностранству, у Кини, те немогућност да се врати у земљу, услед епидемиолошких мера изазваних епидемијом Covid-19, то суд, супротно наводима жалбе, није увек имао законске могућности да одређује теже мере за обезбеђење присуства окривљеног. Коначно, када су се услови за изрицање теже мере испунили, првостепени суд је

наредио довођење окривљеног. Уколико ни ова мера не буде делотворна, суд ће у складу са својим законским овлашћењима спречити злоупотребу процесних права и обезбедити присуство окривљеног на главном претресу изрицањем тежих мера, а како би спречио одуговлачење поступка. Коначно, на главном претресу који је био заказан за 17.05.2021. године је у суд дошла мајка окривљеног који је навела да се окривљени и даље налази у Кини и да ће у Републици Србији бити од септембра, након чега је наредни главни претрес заказан за 04.10.2021. године, о чему су присутни обавештени.

Надаље, првостепени суд је правилно ценио чињеницу да су у конкретном случају из оправданих разлога (услед измене годишњег распореда судија, преласка судије у друго одељење или услед одласка судије на породично одсуство) у више наврата долазило да промене поступајућих председника већа, сходно чему су главни претреси сваки пут морали кренути изнова, те је и ово још један од оправданих разлога због којих је у конкретном случају дошло до застоја у очекиваној дужини трајања поступка, а који се не могу приписати неодговарајућим поступцима суда или тужилаштва.

Даље ценећи критеријуме из члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року - понашање странака током поступка, а пре свега поштовање њихових процесних права, Апелациони суд у Београду налази да је ово разлог који је у конкретном случају допринео трајању поступка, а како се разлози супротно жалбеним наводима пуномоћника подносиоца захтева, не налазе у поступању првостепеног суда, то је следом свега реченог жалба оцењена и одбијена као неоснована.

На основу одредбе члана 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци.

**Судија
Бојана Пауновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић